

Possibles millores

Aprofitar pous: Un elevat consum en jardineria es pot tractar de mitigar amb l'aprofitament d'aigua de pous propers.

Instal·lar dipòsits pluvials: Pot contribuir a reduir la despesa en rec.

Xerojardineria: Molts parterres de gespa es poden substituir per jardins de model mediterrani i emprar tècniques de xerojardineria a les zones verdes.

Piscina: Els nous sistemes de depuració de piscines permeten reutilitzar l'aigua que es perd i minimitzen el seu consum.

Estalvi: Prioritzar aixetes temporitzades als lavabos (10 segons de polsada, 8 litres per minut de cabal) i vàters amb doble descàrrega amb els adhesius indicadors corresponents.

Dutxes i temporitzacions: Instal·lar dutxes termostàtiques amb capçal estalviador (cabal menor a 10 litres minut) i temporitzacions curtes (10 segons o menys).

Neteja: L'ús d'una màquina de neteja pot ser útil en segons quins tipus d'instal·lacions. Cal minimitzar, en la mesura del possible, l'ús de la mànega per la neteja dels vestuaris i les dutxes.

Gasta molt o gasta poc? És recomanable prendre la referència del nombre d'usuaris de la zona esportiva i intentar valorar la despesa diària que suposen activitats com el rec o la neteja. A l'hora de comparar, podem utilitzar el consum mitjà per habitant i dia del municipi i l'ocupació mitjana de les llars per convertir la despesa del complex esportiu en llars equivalents.

ECOLOGISTES
GRUP ECOLOGISTA DE TARRAGONA I L'EBRE
e n a c c i ó

GUIA DE L'ECOAUDITORIA DE CONSUM D'AIGUA A LES ZONES ESPORTIVES MUNICIPALS

Descripció de l'espai

La zona esportiva o el pavelló d'un municipi es troba quasi sempre al capdamunt del rànquing de grans consumidors municipals. Però hi ha una gran varietat de tipologies de zona esportiva. Poden incloure un pavelló, piscina, pistes i camps de futbol, i poques vegades hi ha comptadors que permetin diferenciar entre els diferents consums. I no tots aquests consums depenen del nombre d'usuaris del complex esportiu.

Ecoauditoria

Una ecoauditoria de l'aigua consisteix en un estudi del consum de l'edifici durant els darrers anys, tot un seguit d'entrevistes amb les persones relacionades amb la gestió de l'aigua (encarregats de manteniment, de neteja, del rec, etc.) i una anàlisi de cadascun dels punts d'aigua de l'edifici i del seu ús. A partir d'aquesta informació s'elabora un informe amb propostes de gestió, tant a escala tècnica com organitzativa. Les responsabilitats es reparteixen entre els gestors de l'espai i els departaments dels Ajuntaments encarregats d'endegar alguns dels canvis proposats i, quan és possible, amb els usuaris de la dependència municipal. L'auditoria inclou els següents indicadors:

1. Consum mitjà de l'edifici en litres/dia
2. Consum mitjà de l'edifici en litres/usuari i dia
3. Consum mitjà de l'edifici en litres/m²
4. Percentatge sobre el total del consum municipal
5. Percentatge de la neteja sobre el total de consum de l'edifici
6. Equivalència en consum domèstic del municipi (nombre de llars)

Caracterització del consum

En aquells centres estudiats on no hi havia zones verdes ni altres usos d'aigua a banda dels dutxes i la piscina, el consum mitjà diari per usuari es situa al voltant dels 15 - 20 litres d'aigua. Però quan hi ha zones verdes o camps de gespa, la despesa es dispara fins a valors propers als 50 - 100 litres per usuari i dia. Els consums totals estudiats varien en funció del nombre d'usuaris, però fàcilment podem trobar consums totals entre els 10.000 i 30.000 litres diaris. Cal tenir en compte que sovint el consum de la zona esportiva representa entre el 25 i el 50% del consum d'aigua per part de l'Ajuntament. Proporcionalment, una inversió en millores a la zona esportiva pot repercutir més favorablement en la major eficiència de la despesa d'aigua municipal que si es realitza en altres edificis.

Espais per la sensibilització

És fonamental aconseguir identificar de forma segregada les diferents fonts de consum d'aigua del nostre principal consumidor. Amb aquesta finalitat, cal insistir en aconseguir comptadors segregats per la piscina, el rec i el pavelló, sempre que sigui possible.

Sense consum segregat, esdevé molt més difícil identificar tendències de despesa o fins i tot pèrdues. I un cop el tinguem, serà molt més fàcil avaluar les millores dels canvis que s'introdueixen. D'altra banda, les lectures trimestrals dificulten un estudi acurat de les tendències en el consum d'aigua. A les zones esportives, la presència de personal municipal que hi treballa de forma fixa permet introduir un protocol per registrar la despesa d'aigua de forma setmanal o mensual. Així s'estableix un seguiment paral·lel de la despesa, que es pot fer públic cada mes a l'entrada de les instal·lacions.

